

Přístup k vědě podle Paula Feyerabenda má být zhruba následující: pragmatickým cílem je nalézt řešení nějakého problému. Vycházíme z konkrétní situace a rozvíjíme libovolné hypotézy, které mohou problém řešit a tím obohacujeme poznání. Jediným kritériem je nalézt řešení problému. Přístup k výběru hypotézy nebo teorie nemá být omezován "vědeckostí", tedy ani vědeckou metodou ani vědeckou demarkací. Necháme rozvíjet a soupeřit mezi sebou alternativní hypotézy. Feyerabend dokazuje, že tento svobodný přístup rozšiřuje poznání efektivněji, brání rigiditě a exkluzivitě a ideologické indoktrinaci. Skutečnost je prostě nevyčerpatelně bohatá a metodologie svazuje.